

Un contracte amb la ciutadania

Ha començat la campanya electoral pels comuns. La gent d'SDP l'encarem amb convicció tant a Andorra la Vella com a Escaldes-Engordany, participant en les candidatures de Sentit Comú amb persones progressistes que no estan afiliades a cap partit polític.

Proposem a la ciutadania d'Andorra la Vella i Santa Coloma, d'Escaldes i d'Engordany, una política de regeneració, de redreçament, que doni sentit a la democràcia i es recolzi en els valors ètics per aconseguir un bon govern.

I SDP també participa a Sant Julià de Lòria en la plataforma Laurèdia en Comú, compartint una proposta de redreçament i d'il·lusió més enllà de les diferents visions de la política nacional que puguem tenir amb altres membres d'aquella plataforma.

Llegia diumenge una tribuna publicada al *Diari d'Andorra* en la qual un conseller del Comú d'Andorra la Vella i dirigent de DA ens assenyalava amb el dit. Considera que estàvem equivocats, els que en aquest procés electoral hem defensat que les eleccions comunals no haurien de ser el lloc de confrontació de les diferents propostes democràtiques de govern del país.

El més divertit, sí divertit, és que aquest capdavanter de DA, el partit que fa cinc anys que converteix la seva majoria absoluta al Consell General en prepotència, pretén que amb comuns governats per DA hi haurà progrés. ¿Progrés? ¿Per a qui?

I progrés, sobretot, ¿quan? ¿Amb quin calendari?

Que això ho escrigui el conseller del Comú d'Andorra la Vella Carles Torralba, que s'ha passat tres anys i nou mesos de bracet amb els liberals Rosa Ferrer i Jordi Minguillón, i ara, que s'han barallat per les cadires i no pas per l'interès general de la parròquia, intenti articular un discurs per tapar les vergonyes del seu clientelisme és, literalment, ridícul.

A SDP hem estat plantejant d'ençà del mes de maig passat la necessitat de presentar a les ciutadanes i ciutadans una proposta de redreçament comunal sense obsessions partidistes ni dogmes sectaris.

No ho vam aconseguir i ja vaig fer, en una compareixença davant de la premsa, la nostra autocrítica per aquest fracàs. Però el que encara no havíem vist el dia 10 de novembre, quan vaig reconèixer en roda de premsa que amb l'excepció de Sant Julià de Lòria no ens n'havíem sortit amb les plataformes, era aquesta enorme capacitat de menjar-se el fetge que tenien Liberals (Cd'I és, ara es veu, una franquícia liberal a Andorra la Vella) i DA.

Es mengen el fetge avui quan ahir Torralba i Minguillón anaven de bracet a les juntes de govern i al consell de comú d'Andorra la Vella. Com del bracet anaven Marsol al Consell General i Minguillón al Comú defensant l'heliport a la Comella.

Hi ha qui té un *ridiculum vitae* llarg, ample i profund. El candidat Jordi Minguillón obtindria de ben segur un rècord Guinness en aquest àmbit.

Comença la campanya, senyores i senyors de DA d'Andorra la Vella. Ja hem vist que no poden pas fer que s'acabi la crisi econòmica.

El seu govern, el dels pitjors, ha estat incapaç de fer augmentar les importacions i d'aturar la davallada, estadísticament indiscutible, del nombre de persones que pugen a Andorra per visitar, comprar i quedar-s'hi uns dies.

Com tampoc han estat capaços de portar al país inversió positiva que pogués crear llocs de treball. La desocupació no afluixa, dissortadament.

Però ja que són incapaços de reactivar l'economia els demanem, si els plau, que intentin no fer gaire el ridícul en la campanya comunal.

Riure's d'un mateix està molt bé, però fotre's dels altres és una falta de respecte a la ciutadania. I buscar ara diferències quan han dirigit plegats al Comú no és gens seriós.

Aquest espectacle de cadires movedisses i de saltirons d'una llista a l'altra no dignifica la política.

Enfront d'aquesta manca de seriositat nosaltres proposem un contracte amb la ciutadania amb compromisos entre el govern comunal i la ciutadania o els seus representants. Uns compromisos que serveixin per millorar els serveis i gestionar de manera més eficient els recursos públics.

Uns compromisos que ajudin a ampliar les tasques de voluntariat i l'associacionisme, a promoure la innovació i l'accés a les tecnologies, a afavorir la inclusió i desenvolupar polítiques d'interculturalitat, augmentant el suport a les activitats culturals.

Uns compromisos que permetin racionalitzar la despesa pública en àmbits com el del manteniment i la neteja urbana, mercès a les bones pràctiques ciutadanes.

El Contracte amb la Ciutadania suposa la concreció d'un pacte cívic basat en una concepció participativa i progressista de la democràcia enfront del model actual, i també suposa una responsabilitat social compartida que permetrà sortir tots plegats de la crisi.

Una sortida que ha de girar sobre la justícia, la igualtat, l'honestat i la solidaritat com a grans valors.